

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor de buitensteden f 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG. 24 JULIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents er regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 23 Julij.

De eerste deliberatie over de herziening der Fransche Constitutie is afgelopen. Men weet met welken uitslag; die trouwens gemakkelijk te voorzien was. Die eerste deliberatie werd, sinds lang, als eene gewichtige gebeurtenis beschouwd; als eene dier gebeurtenissen, die *époque* maken; als eene dier gebeurtenissen, bij welke men zich onwillekenig genoopt voelt een vlugtigen blik om zich heen te werpen, om te zien waar wij ons bevinden en waar wij heen gaan.

Onmiskenbaar is het, dat de Revolutie overal is neergedrukt, nergens echter verslagen en verwonnen. Overal, integendeel, bereidt zij zich voor, door geheime schriften en in geheime genootschappen, tot het hernieuwen van den strijd; vooral in Frankrijk, Italië en Duitschland.

In één land evenwel heeft zij reeds getriomfeerd, in Zwitserland. Daar heerscht zij en toont wat hare heerschappij is; wat de eventuele zegepraal der Revolutie in Europa voornamelijk zou beoogen: *de vernietiging van het Katholicismus*. — Ziedaar waarom het haar in Zwitserland in de eerste plaats te doen is.

Daarop wordt het, van den kant der revolutionairen, thans overal heviger dan ooit toegelegd. Men raadplege de manifesten van Mazzini, men raadplege de bulletins van het Parijzer comité van Wederstand, men raadplege de onlangs openbaar gemaakte documenten der Duitse anarchisten.

Door Engeland wordt de bereiking van dat doel ten leste bereikt. Het Parlement, dat het ministerie, decreeteert eene godsdienstvervolgung tegen de Katholijken van het Vereenigd Koninkrijk, die, van hunne zijde, met het Episcopaat aan hun hoofd, zich tot het bieden van lijdelyken wederstand voorbereiden. Indirectelijk; door de bescherming en ondersteuning, welke het schenkt aan alle vijanden zowel van het Katholicismus als der tegenwoordige maatschappelijke orde.

Indirectelijk mede wordt dat doel: *de vernietiging van het Katholicismus*, bevorderd door Sardinië en België. Door Sardinië, dat al lager en lager wegzinkt onder de bescherming van Lord Palmerston en onder den oplossenden invloed van het Mazziniaansche Protestantismus. Door België, welks liberalismus reeds zoo dicht aan het legaal socialisme genaderd is, dat het de erfelingen van ouders aan hunne kinderen met eene belasting heeft getroffen ten bate van den Staat, en het godsdienstig onderwijs in de scholen van het Staatsbestel afhankelijk heeft verklaard. In beide landen staan de gouvernementen — doch niet zoo het meeren deel der bevolkingen — in vijandige houding tegenover het Katholicismus; dat daar, als elders, strijdt voor de handhaving der beginselen van orde en voor het behoud der maatschappij.

Langen tijd werd dat hoofddoel der Revolutie: *de vernietiging van het Katholicismus*, verzwegen of zelfs ontveinsd. Van lieverde kwam men er intusschen meer openlijk mee voor den dag, tot dat het nu eindelijk door Proudhon in ronde woorden geformuleerd is. «Over vijf-en-twintig jaren hoort niemand meer van het Katholicismus spreken — tenzij de Revolutie verwonnen werd!» Dus spreekt hij in zijn *Idée générale de la révolution*, een boek waarin hij alle middentermen uitwijkt en alle uitsluitingen beschaamt; een boek van een bitter en helder logica, de logica van het consequente radicalismus, dat, gelijk al het vorige schrijven van Proudhon, een lichtende vlam werpt in de holten der anarchie.

De rust van Spanje en Portugal — is die beter gewaarborgd dan die der overige Europeesche Staten? Helast ministeriële en parlementaire beroeringen — als eigenaardig zijn in de regerings-systemen van onze dagen — houden Spanje in beweging. Portugal geniet slechts eenige verademing, zijn troon blijft slechts voor het oogenblik gehandhaafd, dank hebbe de krachtige tussenkomst, welke het van de Koningin van Engeland, in spijt van haar ministerie, ontvangen heeft.

Wat echter betekent dat alles bij de Fransche kwestie van 1852?

Het status-quo is in Frankrijk onmogelijk. De Constitutie laat dit niet toe.

Eene wettige herziening der Constitutie blijft evenzeer onmogelijk.

Eene onwettige herziening der Constitutie zou, volgens hare letter, een gewapend verzet motiveren.

De herkiezing van den tegenwoordigen President, zonder wijziging der Constitutie, constitueert evenzoo eene daad, welke een gewapend verzet van de zijde des volks zou motiveren, volgens de letter der Constitutie.

De keuze van eenen anderen President dan de tegenwoordige is echter niet vermoedelijk.

Hoe daaruit te komen zonder opstand?

En een opstand in Frankrijk — zou die zonder terugwerking kunnen blijven in Europa?

En werkte die opstand in Frankrijk op Europa terug — wat dan?

«In 1814, in 1830 en in 1848, zeide onlangs de heer de Falloux, volgden Oostenrijk en Pruisen eene geheel verschillende en onafhankelijke politiek. Thans is het Rusland die beide beheerscht, beschermt en verdedigt. Zoodat, wanneer wij nog eene schrede verder gegaan en tot den laatsten trap der anarchie en der demagogie zullen gekomen zijn, Europa zijne toevlugt zal gaan zoeken in de armen van Rusland.»

Zijn wij niet in het *Bas-Empire*? Zijn wij niet in den toestand, waarin Europa verkeerde tijdens de onthindung van het Romeinsche Rijk?

Hoe beschaamd moet zich, bij die overtuiging, de menschelijke hoogmoed gevoelen!

Hoe klein en onbetekenend toch zijn de plannen en berekeningen der menschelijke wijsheid gebleken!

En toch wandelen wij niet!

Veel gaat ten onder, het is onwidersprekelijk; maar wat is 't wat eigenlijk ten onder gaat? En is het te ontkennen dat zich reeds aan den gezigtende der dageraad vertoont van een schooner dag; dat wij op een glansrijk herstel van wat ten onder dreigt te gaan, mogen rekenen?

Eene Synode der Anglikaansche Kerk.

Wij hebben in ons nummer van 11. Donderdag verslag gegeven van eene zeer belangrijke zitting van het Huis der Lords, op Vrijdag den 11 dezer maand, waarin beraadslaagd is over eene petitie van Lord Reesdale tot wederinvoering van synodale vergaderingen van de Anglikaansche geestelijkheid. Onze lezers herinneren zich dat het Huis over deze zaak tot geen besluit is kunnen komen, afgeschrikt als het was door de woorden van Lord Lansdowne en zelfs van aanzienlijke protestantsche prelaten, die het Huis waarschuwden de hand niet te leenen tot zulke veranderingen, welke de Anglikaansche godsdienst aan het grootste gevaar konden blootstellen.

Intusschen heeft deze discussie in Engeland niet alleen, maar ook in het buitenland, eene groote sensatie gemaakt.

«In eene der jongste zittingen van de Kamer der Lords in Engeland, zoo leest men in *l'Ami de la Religion*, heeft een feit plaats gehad, dat door de politieke drukpers schier onopgemerkt is gebleven, doch hetwelk in de huidige omstandigheden, en in den tegenwoordigen toestand der gemoederen uiterst gewichtige gevolgen voor de godsdienstige belangen van dit groote land zou kunnen hebben. Een Protestant, dien men als zeer ijverig en zeer gehecht aan de gevestigde kerk kan beschouwen, Lord Reesdale, heeft gevraagd dat het Parlement eene zamenkomst der Anglikaansche Kerk zoude voorschrijven.

«De aangelegenheden der Kerk, zeide hij, kunnen niet blijven in den toestand waarin zij zich bevinden. Zoodra er voor de Kerk geene geregelde vertegenwoordiging is, wordt zij, en moet zij door de uiterste partijen worden beheerscht. De woeling en de meetings zijn de eenige krachtadige middelen van werking. Dit stelsel leidt er toe om te doen gelooven, dat de Kerk van Engeland tot eenen Staat van verdeeldheid is gekomen, die inderdaad niet aanwezig is.»

«Lord Reesdale bedriegt zich, wanneer hij niet wil gelooven aan de diepe en officiële scheuring, die het officieel Protestantismus ondermijnt. De omtrent dat punt meest bevoegde stemmen hebben hem zijne dwaling aangetoond. De bekentenissen zijn zeer gewichtig.

«De beide hoogste Dignitarissen der gevestigde Kerk, de Aartsbisschoppen van Canterbury en van Dublin, hebben zich, de een onmiddellijk, de andere indirect, tegen de motie van Lord Reesdale verzet.»

«Ik heb vele petitien ontvangen, die eene zamenkomst der geestelijkheid vragen,» zegt de Lord Aartsbischop van Canterbury, «maar ik heb geantwoord, dat ik niet van hetzelfde gevoelen kon zijn als de ondertekenaars. Het houden eener Synode zou de oneenigheid in de Kerk vermeerderen.»

«Ik heb voor zestien of zeventien jaar gevraagd de Kerk bijeen te roepen,» voegt de Lord Aartsbischop van Dublin er bij, «ik geloof dat velen van hen, die hare zaak verlaten hebben, zouden trouw gebleven zijn, indien zij een middel ter hunner beschikking hadden gehad, om hunne gevoelens te doen kennen; doch ik houd het er voor dat in haren tegenwoordigen toestand, de bijeenkomst eener synode, eene onregtvaardige en ledens onnutte maatregel zou zijn.»

«Lord Lansdowne en de bisschop van Oxford hebben eenige inlichtingen gegeven, waarna Lord Reesdale zijne motie op nieuw heeft toegelicht en verdedigd.

«Alzoo blijkt uit die zitting van 11 Julij II., duidelijk dat de Anglikaansche Kerk, volgens bekentenissen van hare voornaamste hoofden, tot zulk eene diepe schenring en verwarring gekomen is, dat het denkbeeld alleen eener Synode als een overgroot gevaar wordt beschouwd.

«De Kamer heeft zich daaraan niet gestoord. Wij verheugen ons er over. Niets kan voor de versterking der waarheid voordeliger zijn, dan het openbaar maken der scheuringen in de dwaling.»

«De Synode der Anglikaansche Kerk, zal, zoo zij plaats grijpt, eene der opmerkelijkste lessen dezer eeuw zijn. Inmiddels kunnen wij niet nalaten het zoo troostrijk contrast op te merken, hetwelk de Heilige Katholijke Kerk oplevert. Bij haar zijn de Concilien, de Synoden, het Bewijs van leven en van kracht. Zij heeft die ten allen tijde gewenscht en begunstigd, en zij viert die als feesten en als zegepraalen. De ketterij xreest de zelfe en siddert bij elke gedachte daaraan, omdat die vergaderingen de wonde der tweedragt en der oneenigheid, die haar verteert, slechts te jammelijker moet blootleggen.»

Z. M. de Koning van Pruisen heeft zich verwaardigd aan den Vorort der Katholijke Associatie, in den persoon van professor Dr. Ulrich te Linz, het volgende antwoord te geven:

«De handelingen der vierde Algemeene Vergadering der Katholijke Associatie van Duitschland in het jaar 1850 heb ik met den geleibrief van 15 Maart II. ontvangen, en van derzelve inhoud met belangstelling kennis genomen. Het behaagt mij ten hoogste dat de Associatie zich vasthecht aan de christelijke leer over den gerechten van alle gezag en magt op deze aarde, en het als haren pligt beschouwt haren leden op het hart te drukken, dat zij Gode moeten geven wat Godes is, en den Vorst wat des Vorsten is. Aan alle daarnaar strevende pogingen der Associatie wensch ik de krachtadigste gevolgen toe.»

Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der dir. bel. en acc. te Buren, de heer J. J. Clarion.

De Amst. Cour. geeft eene berekening van de waarde der Ardoins, gegrond op het, nu door de Spaansche Kamer van Afgevaardigden aangenomen ontwerp van schuldregeling.

Daaruit blijkt dat de prijzen 24 1/2 pCt. en 12 1/2 pCt. de wezenlijke waarde der Ardoins en Coupons zijn, in verhouding der 3 pCt. Spaansche schulden, en zij zouden ook de beurswaarden kunnen zijn, indien men op eene duurzame rentebetaling van Spanje rekenen kon. Nu echter zullen de beursprijzen steeds daar onder blijven en het verschil zal grooter of kleiner zijn, naarmate de meening gunstig of ongunstig is, welke meening aan geene becijfering kan onderworpen worden.

Volgens de *Middelburgsche Courant* van 24. Julij, dagen te Gravenhage.

genooten in de maatschappij tot inpoldering van gronden, op de Ooster-Schelde gelegen, de daarvoor bestemde statuten finaal vastgesteld en is besloten derzelver goedkeuring aan Z. M. den Koning te verzoeken. Reeds is voor eene belangrijke som ingeschreven.

Op den 18 en 19 dezer werd te Leyden gehouden de zesde algemeene vergadering der *Vereeniging voor de Flora van Nederland en zijne Overzeesche bezittingen*, onder voorzitting van den hoogleeraar de Vriese. Eene talrijke opkomst der leden en de verschillende wetenschappelijke mededeelingen door hen gedaan, getuigden van voortdurende belangstelling en van den ijver, waarmede de leden de taak, die zij op zich hebben genomen, bearbeiden. De jaarlijks toenemende bloei der vereeniging, zichtbaar ook in het toenemend aantal leden, blijkt uit de verslagen van haren arbeid, die openbaar gemaakt worden. Tot corresponderende leden der vereeniging werden benoemd de heeren: E. Nolte, te Kopenhagen; S. Lantzius Beninga, te Göttingen; C. Barbrington, te Cambridge; W. P. Schimper, te Straatsburg; W. Bosch en dr. P. Bleeker, te Batavia; dr. F. Junghuhn, thans te Leyden; A. van Lansberg, te Caracas; Asa Gray, te Cambridge; en W. Darlington, te West Chester, in N.-Amerika. (A. Cl.)

Men schrijft uit Koeverden, dd. 19 Julij:

„Naar wij vernemen heeft het in den gepasseerden nacht in deze omstreken vrij ernstig gevoren, zoo zelfs dat de maaijers het gras in den vroegen ochtend nog stijf bevonden van de vorst; doch schijnen de vruchten en gewassen hiervan niets te hebben geleden, hetgeen wij van de boekweit met zekerheid kunnen mededeelen, die anders van de minste nachtvorst nadeel heeft. De hooibouw is hier grootendeels afgeloopen en er is naar gelang der omstandigheden vrij wel hooi gewonnen. Men kan den prijs er van bepalen op f 6 à f 7 de 1000 halve Ned. fl . — De rogge, gerst en haver staan nitmuntend en beloven een ruimen oogst. De aardappelen slaan opperbest; de vroege bloeijen of hebben reeds gebloeid en de late vertoonen zich welig van loof en er is van de ziekte bepaald nog niets te bespeuren.”

Men leest in de *Curacaosche Courant*, dd. 21 Mei:

„De pakketschoener *Vigilant* was te St. Thomas van St. Kruis aangekomen, aan boord hebbende den heer M. Raybaud, consul-generaal en zaakgelastigde der Republiek bij het gouvernement van Haiti, en den heer W. J. W. Stankung, agent der Vereenigde Staten bij gemeld gouvernement. Bij deze gelegenheid vernemen men, dat de heer Raybaud en de heer Usher, Britsch consul-generaal te Haiti, zoover geslaagd waren in hunne pogingen ter bevrediging van Haiti met de Dominikaansche republiek, dat zij van den Keizer de verzekering erlangd hadden, dat: ofschoon Z. M. in geen geval enig tractaat met St. Domingo wil sluiten, hij echter alleen verdedigender wijze zal handelen, en geene krijgsmagt over de grenzen zal doen trekken, dan alleen, wanneer hij daartoe door vijandelijke invallen van de Dominicanen mogt genoopt worden. Het blijkt hieruit, dat men niets meer dan eene voorwaardelijke belofte van den Keizer erlangd heeft.”

„In 1850 heeft men op Cuba 1,200 000 kisten Suiker, elk van 400 fl , gemaakt. Een planter in de nabijheid van Trinidad heeft voor den oogst van suiker op zijne plantaadje eene som van vijf honderd duizend dollars ontvangen! De hoeveelheid gewonnen tabak wordt geschat op 10,000,000 ponden. De koffij-plantagiën worden alle in suiker plantagiën herschapen. Van de suiker betaalt men thans 87½ cent van de pattienje voor een kist aan uitvoerregten.”

’s GRAVENHAGE, 22 Julij. In de residentie is aangekomen en aan het hotel *de Bellevue* afgestapt, de K. K. geheimraad, veldoverste en president van het hoog militair gerechtshof, de graaf Khevenhülle Metsch, komende van Weenen.

— Gisteren heeft Z. M. op de gebruikelijke wijze in een bijzonder gehoor ontvangen de heer de Löwenstield, ter nitteikring zijner geloofsbriefven als minister plenipotentiaris van Z. M. den Koning van Zweden en Noorwegen bij ons Hof.

— 23 Junij. De inspecteur van den waterstaat, de heer L. J. A. van der Kun, is eergisteren avond van zijne reis naar Berlijn, in deze residentie terug gekeerd. Men weet, dat hij derwaarts vertrokken is, ten einde de onderhandelingen, voort te zetten en zoo mogelijk ten einde te brengen over de verlenging van den Nederl. Rijn-spoorweg tot de Duitsche spoorwegen. Men heeft allen grond, om zich te mogen vleijen, dat die onderhandelingen eindelijk tot eene gewenschte uitkomst zullen geleid en dat bereids eene overeenkomst door de gevolmagtigden der beide landen, is onderteekend.

STATEN-GENERAAL.

TWEDE KAMER

Zitting van Dinsdag 22 Julij.

In deze zitting zijn ingekomen drie koninklijke boodschappen strekkende ten geleide: 1°. van een ontwerp van wet

tot goedkeuring eener additionele overeenkomst van het verdrag van handel en scheepvaart met Griekenland; en 2°. van zeven ontwerpen van naturalisatie-wetten. — Drukken, ronddeelen en verzending naar de afdelingen.

De voorzitter deelt mede, dat door de afdelingen gekozen zijn tot rapporteurs voor het ontwerp tot goedkeuring van het verdrag met Sardinië, de heeren: de Lom de Berg, Ypey, van Heiden van Reijnestein, van Hall en Borret.

De beraadslagingen worden voortgezet over het ontwerp van wet nopens de onteigening ten algemeenen nutte.

Onderscheidene artikelen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen. Men is heden aangevangen met de behandeling van art. 4. Wij zullen alleen melding maken van die artikelen, waarover eenige discussie is ontstaan.

Art. 8. Op dat artikel wordt door den heer Gevers een amendement voorgedragen, ten doel hebbende eene verduidelijking, noodzakelijk geworden, ten gevolge van het veranderen door de Regering van art. 7. — Na eenige woordenwisseling heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken zelf het amendement van den heer Gevers overgenomen, doch het eenigzins gewijzigd. Het begin van het artikel zal dienvolgens aldus luiden: „De belanghebbenden moeten binnen dertig dagen na de aan het slot van het vorig artikel vermeldde bekendmaking, hunne bezwaren mondeling of schriftelijk, aan het collegie van burgemeester en wethouders der gemeente, binnen welke de aangewezen goederen gelegen zijn, opgeven,” enz. Het aldus gewijzigd artikel wordt zonder stemming goedgekeurd.

Art. 10. De heer Mackay meent, dat het voorstel van wet tot verklaring van het algemeen nut, waarvan dit artikel spreekt, niet voldoende te achten is. Ingevolge art. 6 der wet van 1841 wordt de onteigening bij koninklijk besluit bevolen. Het besluit gaf alzoo de bevoegdheid om te onteigene. Nu geloof hij, dat het doel van de verandering van art. 147 der Grondwet, in 1848 juist gestrekt heeft om datgene, wat tot hiertoe bij besluit geschiedde, door de wet te doen vervangen. Hij wenscht, dat de bepalingen der wet van 1841 in dit opzicht worde behouden, met dit onderscheid, dat hetgeen daar aan het besluit gelaten is, hier aan de wet zal verblijven. Hij beschouwt het als eene hoofzaak, dat de onteigening bepaaldelijk bij de wet bevolen worde. In art. 10 van het ontwerp zijn, zoo als het nu luidt, geene voldoende waarborgen gelegen. Het komt hem voor, dat het vaststellen der onteigening bij de wet geheel is in het stelsel van de Grondwet en dat het waarborgen geeft voor de uitvoering.

De heer Schooneveld merkt op, dat dit vraagstuk reeds gisteren bij de algemeene beraadslagingen is behandeld. Hij blijft het gevoelen toegedaan, dat op de wijze als dit punt bij art. 10 geregeld wordt, niet wordt beantwoord aan het doel van art. 147 der Grondwet. Het is niet genoegzaam, dat er in de wet worde verklaard, dat het werk, dat men beoogt, van algemeen nut zij; maar daarin moet worden vermeld welke percelen zullen worden onteigend, opdat het eene waarheid zij, dat er geene onteigening plaats hebbe, dan krachtens de wet.

De minister heeft bij herhaling deze sprekers beantwoord. Hij geloof, dat de bepaling, dat hetgeen tot hiertoe bij besluit geschiedde, nu bij de wet moet plaats hebben, eene willekeurige, historische verklaring van art. 147 der Grondwet. Hij toont aan, dat het voorstel van wet, in art. 10 bedoeld, niet alleen strekt tot verklaring van het algemeen nut, maar tevens tot aanwijzing van den aard en de strekking, zoo mede de hoofdpunten ter bepaling der algemeene rigting van het werk, en bij kanalen en wegen, zo veel mogelijk de gemeenten, door welke zij zullen loopen. Hij oordeelt, dat hetgeen door de sprekers verlangd wordt, door de Grondwet niet wordt gevorderd.

Art. 10 wordt zonder stemming aangenomen.

De beraadslagingen zijn heden gevorderd tot art. 20. Tot en met art. 19 zijn zij nagenoeg ongewijzigd aangenomen. Alleen in art. 17, waarbij sprake is, dat de acte van overdracht ingeschreven wordt, wordt dit woord *ingeschreven* veranderd in *overgeschreven*. Op art. 20 zijn onderscheidene amendementen voorgesteld. De voortzetting der beraadslagingen over dat art. wordt bepaald op morgen ochtend ten 11 ure.

PER TELEGRAAF.

Bij de Tweede Kamer is heden ingekomen, een ontwerp nopens de graanregten; dat ontwerp zal eerst in de volgende zitting worden behandeld. Zij heeft met 40 tegen 16 stemmen besloten, gedurende deze zitting het ontwerp nopens het regt van vereeniging en vergadering niet te behandelen.

BUITENLANDSCHE BERICHTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 Julij. De zitting der Wetgevende Vergadering was heden zeer levendig ter gelegenheid van de discussie over het rapport van den heer de Melun, uit naam der sub-commissie uitgebragt over de ingekomen petitiën betreffende de herziening. Er ontstond eene langdurige woordenwisseling. De heer Charras toonde aan dat zekere agenten der regering hun invloed op eene onbetamelijke wijze hadden doen gelden bij het petitionnement betreffende de herziening. De gen. Lamoricière bekrachtigde deze aanklagt en viel het kabinet hevig aan. Hij zeide openlijk dat hij en zijne vrienden zich met de wapens in de hand tegen elke onconstitutionele kandidatuur voor het presidentschap zouden verzetten. De minister Leon Faucher weerde den aanval af en poogde zijn ministerie van den aangewreven blaam te zuiveren. Daarna beklom de heer Baze, de verklaarde vijand van liet Elysée en van het tegenwoordig kabinet, het spreekgestoelte en hield eene zeer hartstogtelijke redevoering tegen den minister van binnenlandsche zaken. Hij concludeerde met het deponeren van een amendement, hetwelk de formeele beschuldiging tegen het kabinet bevatte, van op het teekenen

en indienen der verzoekschriften invloed te hebben uitgeoefend in strijd met de pligten des bestuurs. Dit amendement is aangenomen met de meerderheid van 333 tegen 320 stemmen.

Deze stemming is zeer belangrijk, want zij bewijst, dat van de 446 leden die 11. Zaterdag ten voordeele der herziening hebben gestemd, er meer dan honderd zijn die zich formeel verklaren tegen de magtsverlenging van den tegenwoordigen President; immers de stemming van heden was werkelijk tegen de prorogatie gerigt en het zijn de leden die dezen maatregel verwerpen en toch de herziening wenschen, die heden de meerderheid hebben bewerkt ten gunste van het amendement van den heer Baze.

— Onder de leden die tegen de herziening der constitutie hebben gestemd, merkt men op de namen van Thiers, Changarnier, Bedeau, Leflô, Jules en Ferdinand de Lasteyrie, Remusat, Piscatory, Desmousseau, de Grivé en eenige anderen, die nocht tot de legitimisten, noch tot de republikeinse partij behooren.

— Eene talrijke bijeenkomst van Bonapartistische leden werd heden gehouden, ten einde te beraadslagen over een voorstel tot prorogatie der Vergadering voor den tijd van zes weken. Men zegt, dat het voorstel binnen weinige dagen zou worden aangeboden.

— Eenige dagbladen verhalen, dat de heer Creton voornemens is zijn voorstel betreffende de intrekking der wet, waarbij de leden der beide Bourbonstakken verbannen worden verklaard, weder voor te dragen, zoodra zes maanden, sedert de verwerping van zijn laatste voorstel in dien zin, zullen verlopen zijn. Men voegt er bij dat vele legitimisten genegen zijn ditmaal het voorstel van hunnen ambtgenoot te ondersteunen.

— De maarschalk Sebastiani, een der beroemdste generaals uit den tijd van Napoleon, is heden morgen plotseling overleden. Hij werd den 4 November 1771 op Corsica geboren en behaalde zijne eerste rangen op de slagvelden van Italic; in 1799 werd hij kolonel, na den veldslag bij Verona. De eerste Consul belastte hem met vele gewichtige zendingen. Op het slagveld van Austerlitz werd hij tot divisie generaal bevorderd, en hij woonde vervolgens de veldtogten in Spanje en later in Rusland bij. Onder de Restauratie was hij afgevaardigde voor Corsica. Na de Julij-revolutie werd hij minister, vervolgens ambassadeur te Napels en te Londen. In 1840 ontving hij den maarschalks-staf. Sedert kwam hij weinig in de Wetgevende Kamers. De maarschalk Sebastiani had eenen juist oordeel, vooral over nooge staatszaken, en een strikte eerlijkheid.

— Heden vernemen men weder, dat de heer Thiers niet naar Engeland vertrekt, maar naar de baden in de Pyreneën, alwaar hij een maand denkt te vertoeven.

— Te Lyon is een ingesmokkelde kist met geweren en patronen aangehouden.

— Andermaal heeft de regering den directeur eener verzekering-maatschappij, de *Équitable en la Caisse des Ecoles*, gearresteerd. Op het oogenblik zijner arrestatie bevond hij zich te bed en had 8900 francs in zijn roszak. Alle papieren, gelden, enz., zijn in beslag genomen. In kas vond men 30,000 frs. aan specie en 80,000 frs. aan onderscheidene waarden. De directeur is gearresteerd onder de beschuldiging van misbruik van vertrouwen en oplichting. Zijn bediende is als medepligtig in hechtenis genomen.

— De instructie der zaak Lemulier loopt ten einde. Men geloof, dat de regtbank zal verklaren, dat er geene termen tot vervolging zijn. Men wil weten, dat ten gevolge dezer zaak de heer Carlier vervangen zal worden.

— De heer v. Rothschild is naar Weenen vertrokken tot het sluiten eener nieuwe Oostenrijksche leening van 100 millioen florijnen. Men wil, dat het Oostenrijksche kabinet reeds bij verscheidene bankiershuizen vruchteloos pogingen tot het sluiten der leening heeft gedaan en dat het huis Rothschild zelf bezwaren maakt.

— Voor eenigen tijd is gemeld, dat de moeilijkheden die tusschen de Porte en Egypte bestonden, vereffend waren. Dit bericht schijnt echter voorbarig geweest te zijn. Immers men vernemt thans ten stelligste uit doorgaans goed onderrigte Duitsche bladen, dat de regering des sultans een ultimatum heeft gerigt aan Abbas-Pacha om hem ernstig aan te manen zich onvoorwaardelijk te onderwerpen aan de invoering van den *Tanzimat* in Egypte. Men zegt niet of de onderkoning genegen is te gehoorzamen.

— De Porte heeft een eind gemaakt aan haar geschied met de Britsche ambassade betreffende het misverstand, dat te Smyrna heeft plaats gevonden tusschen den gouverneur en den Engelschen agent aldaar. De Porte heeft namelijk den gouverneur van Smyrna verplaatst.

— De processie op H. Sakramentsdag is te Constantinopel in de St. Antonius Kerk met groote plegtigheid gehouden.

— Een boer in Bretagne ving onlangs in een bosch drie jonge wolven en bragt ze in een zak naar huis. Den volgenden morgen, even uit geweest zijnde, was hij niet weinig verwonderd, toen hij, zijne woning na-

derende, de oude wolvijn uit zijn huis zag komen. Zij had de jongen op de lucht af gevolgd en had hen gezocht. Een weinig daarna kwamen ook drie andere jongen uit hetzelfde nest bij hem in huis loopen. Twee daarvan verkocht hij aan den maire.

MADRID, 16 Julij. Het schijnt, dat de cortes zich voor het einde der tegenwoordige zitting bezig zullen houden met verscheidene belangrijke wetsontwerpen zoo als: de regeling der vlottende schuld, hervorming der tarieven, enz. De regering zou, zegt men, ook eene nieuwe wet op de drukpers-vrijheid wenschen tot stand te brengen.

Overal bereidde men zich tot de verkiezingen voor; de Septembristen echter, ten minste als partij, hadden besloten zich daarvan te onthouden.

De graaf das Antas en de burggraaf Sa-da-Bandeira, ohe's van de junta van Oporto, zijn door den hertog van Saldanha benoemd tot voorzitters van twee militaire commissien; de eene tot regeling der bevorderingen bij het leger; de andere van toezigt, dat er niet te veel getrouwde mannen bij het leger zullen komen, waardoor de pensioenen van weduwen en weezen een te zware last voor den staat worden. Men twijfelt echter zeer, of een der beide genoemde heeren zich de hem opgedragen commissie zal laten welgevalen.

De luitenant-generaal Ramon de la Roccha is benoemd tot kapitein-generaal van Katalonie.

Wat in deze hoofdstad thans voornamelijk de aandacht wekt, is de rangregeling der schuldvorderingen ten laste van den Staat. Velen nu beweren, dat de Kamer zeer overhaast is te werk gegaan in de aanneming van het wets-ontwerp, zooals het ministerie dat indiende, en dat het de roeping is van den Senaat, om een en ander te wijzigen, in den geest der ordonnantie sedert 1831.

Men weet dat eene memorie, door den heer van Vliet, zwaargelastigde van de Nederlandse horders van Spaansche uitgestelde schuld, aan den Senaat is ingediend. Dit document wordt in de hoogere kringen als zeer belangrijk beschouwd. De schuld, voor welke men daarin op treedt, bedraagt 444 miljoen realen, die, volgens koninklijke ordonnantie van 4 Dec. 1834, op 355 miljoen zou worden teruggebracht, en hetgeen de heer van Vliet beoogt, is de handhaving van dit besluit. De commissie, die aan den Senaat rapport zal uitbrengen over het door de Kamer aangenomen ontwerp van schuldregeling, bestaat uit de heeren Lopez Balesteros, Mariano Miguel Reinoso, Ramon Santillan, graaf de Miguel, en de heer van Vliet. De heer van Vliet had op 15 dezer eene langdurige conferentie met den kabinets president, en daarna werd er eene zamenkomst van senatoren gehouden, waarbij ook eerstgenoemde tegenwoordig was. Met veel levendigheid werden daarin de belangen der Nederlandsche schuldeischers besproken. De kabinets-president zou daags daarna met den heer van Vliet een tweede onderhoud hebben.

Berigten uit Portugal blijven onbeduidend. Het nieuwe ministerie heeft zijn staatkundig programma nog niet doen kennen. Ook weet men niet of de kieswet al dan niet veranderingen zal ondergaan, en zoo ja, waarin die wijzigingen zullen bestaan.

ENGELAND.

LONDEN, 21 Julij. Heden Maandag heeft de heer Salomons zijne poging herhaald om zitting te nemen in het Huis der Gemeenten verwaarts hij afgevaardigd is. Na een bevel van den Speaker, bekrachtigd door Lord John Russell, noch eene stemming van het Huis-zelf hebben hem kunnen bewegen zijne plaats te verlaten, waar hij nog steeds gezeten was bij het vertrek van den post.

De heer T. G. Young, protectionist, is tot lid van het parlement voor Scarborough gekozen.

De heer Roebuck, het bekende lid van het Huis der Gemeenten, is door een dolle hond gebeten, zoo dat hij eenige dagen zijne kamer moet houden.

De Morning Advertiser berigt dat te Greenock een ernstig gevecht heeft plaats gehad tusschen Katholijken en Protestanten. Een aantal personen zijn ernstig gewond.

De Londen, de beroemde Engelsche geschiedschrijver, is den 17 dezer 83-jarig overleden.

Woensdag zal het huwelijk van Lord Howard en Miss Talbot plaats hebben.

De aanvoer van landverhuizers naar New York heeft gedurende dit jaar tot 1 Julij betragen een getal van 139,974; in het jaar 1850 waren slechts 90,104 aangekomen; onder eerstgenoemd getal zijn 18,347 Ieren, 9323 Engelschen, 3977 Duitschers, 950 Schotten en 401 uit Wallis.

Te Washington is den 4 Julij door den President der Vereenigde Staten plegtig de eerste steen gelegd voor de vergrooting van het kapitol. Dien dag werden te Baltimore alle gevangenen wegens schuld in vrijheid gesteld, op grond der nieuwe constitutie.

Te Spanish Town had een ernstig oproer plaats gehad, waarbij de vrouwen de hoofdrol speelden.

Het congres van Nieuw Grenada heeft den slavenhandel afgeschaft.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 22 Julij. Uit Triest wordt per telegraaf berigt, dat de Engelsche vloot, onder bevel van den admiraal Parker, zich naar Tunis heeft begeven om den Bey te noodzaken binnen 14 dagen de Souvereiniteit der Porte te erkennen. Van den anderen kant berigt de Wanderer van Weenen uit Napels, dat twee Engelsche oorlogschepen onlangs op de kust van Sicilië zijn gezien, die belast zouden zijn met de taak om uit naam der kroon van Groot Brittanje bezit te nemen van een tamelijk groot eiland, dat op dit oogenblik in de nabijheid van Bandalaria, op een zeer gewigtig punt, uit zee komt oprijzen. Men zegt dat het eiland reeds duidelijk zichtbaar is. Wij houden het er voor, dat beide berigten even waarschijnlijk zijn, als de herhaalde verschijning van de groote zeelang.

Een blad spreekt van een gewichtig besluit, dat door den staatsraad van Denemarken omtrent de erfopvolging genomen is. Al de ministers hebben zich Zaterdag naar Charlottenburg begeven, om den Prins Christiaan van Glucksburg als definitieven troonopvolger van Denemarken geluk te wenschen.

Volgens een door Hamburger bladen medegedeeld schrijven uit Warschau van den 8 dezer, zouden de onlangs vermelde geruchten aangaande belangrijke verliezen, door de Russen in den Kaukasus geleden, zich ten volle bevestigen. De nederlaag der generaals Nestorow en Serebriakow, wordt onder anderen in dat schrijven gezegd, de vlucht des Russischen legers tot in de vlakke van Tiflis, is maar al te waar; het verlies des legers aan manschappen, paarden, wapenen en ammunitie moet zoo aanzienlijk geweest zijn, als in de laatste jaren bij geen ander gevecht het geval was. De meeste vaste stellingen, die niet zoo veel moeite en opoffering verkregen zijn, zijn wederom verloren. De berigtgever voegt er bij, dat volgens loopende geruchten een der generaals, die aan het hoofd der Russische troepen in Hongarije gestaan hebben, tot opperbevelhebber van het leger in Kaukasie benoemd zou wezen.

Onder de geestelijken, die onlangs te Dusseldorp eene Missie hebben gehouden, telt men ook Lord Spencer (Pater Ignatius) en den Vorst van Waldburg-Zeil.

Heden komt de minister-president terug, en morgen wordt er ministerraad gehouden, waarin de minister van Buitenland zal worden benoemd. Men zegt dat de heer v. Bodelschwingh met die portefeuille zal worden belast.

Z. H. Pius IX heeft den prelaat, Prins v. Hohenlohe-Schillingsturf, belast, aan den minister v. Manteuffel het grootkruis der orde van Pius te overhandigen.

BERLIJN, 21 Julij. De nieuwe katholieke Kerk, welke geheel uit vrijwillige bijdragen te Brandenburg gebouwd wordt, zal weldra voltooid zijn. Dit is de eerste katholieke Kerk, die na de Reformatie in die stad gebouwd wordt.

ITALIE.

Men schrijft uit Rome 12 Julij: Des namiddags van den 8 dezer is Z. H. van Castel Gandolfo naar Ariccia vertrokken, ten einde de in aanbouw zijnde nieuwe kolossale brug in oogenschouw te nemen. Den 10 heeft Pius IX een naburig klooster bezocht en beklom te voet den berg, waarop Frascati ligt. Op zijnen terugtocht naar Castel Gandolfo is de H. Vader tegen den avond de stad Marino doorgetrokken, die door de inwoners in een oogenblik verlicht werd. Op dit uitstapje heeft Z. H. van de bevolking de onafgebrokenste blijken van eerbied en gehechtheid ontvangen.

BELGIË.

BRUSSEL, 22 Julij. De Kamer van Vertegenwoordigers was heden weder niet in genoegzaam getal bijeengekomen om te beraadslagen.

Gisteren had de provinciale raad van Antwerpen zich en corps naar Boom begeven, ten einde het leggen van den eersten steen van een over de Rupel te bouwen brug bij te wonen. Bij die gelegenheid zakte een stelsel van ineen, die aan den kant der rivier was opgetimmerd, waardoor vele aanschouwers, die daar hadden plaats genomen, in het water vielen en aanzienlijke kneuzingen ontvingen. Ook de provinciale raad ging te water. Gelukkig was het ebbe op dat oogenblik, zoodat er geen ernstige ongelukken te betreuren zijn. Ieder zocht druipnat en beslijkt een goed heenkomen, en nadat men van den schrik hersteld was, heeft het voorval menig een hartelijk doen lachen.

Men leest in den Courier de l'Escaut: De burgemeester van Doornik heeft in de laatste zitting van den stedelijken raad mededeeling gedaan van een brief van den gouverneur, betreffende het budget van het Doorniksch Athenéum. Het blijkt uit de verklarin-

gen door dien magistraat gegeven, dat indien het ministerie geen regt laat wedervaren aan de eischen der stad (en het collegie heeft weinig hoop op een goeden uitslag) aangaande den toestand, waarin het Athenéum is gebracht, uithoofde van het toegestane subsidie en den rang dien het Athenéum bekleedt ingevolge de nieuwe wet op het onderwijs, alsdan het collegie aan den raad zal voorstellen onafhankelijk te blijven en de reputatie van ons Athenéum niet op te offeren aan eene ijdele financiële kwestie.

Hippolyte de Bocarmé heeft, volgens een Doorniksch dagblad, aan den aalmoezenier der gevangenis, den Eerw. André, daags voor zijne teregtstelling onderscheidene brieven gedictéerd, waarvan een voor zijne moeder, een voor zijne vrouw en drie voor zijne kinderen bestemd, alsmede een voor zijnen vader, die in Amerika woont. Ook heeft hij den Eerw. André zijn uitersten wil gedictéerd, welk stuk aan de gravin Ida moest ter hand gesteld worden. Hij verwachtte zijne moeder nog tot laat in den nacht, maar bemerkende dat zij niet kwam, onderwierp hij zich ook aan deze teregtstelling, maar wenschte toch aan de gravin Ida en aan zijne kinderen iets ter gedachtenis te zenden. Hij gaf de Aartsbisschop van Cincinnati bezorgde hem eenige medailles, te Rome door den H. Vader gewijd. Hij nam ze dankbaar aan, kuste ze, sloot ze in een conwert, en verzocht den Hoogw. Prelaat te willen zorgen dat ze aan zijne betrekkingen werden bezorgd.

Thans, riep hij uit, op de knieën nedervallende, behoort ik alleen aan God toe en aan u Monseigneur, mijn vader! Nadat hij de H. Mis had bijgewoond, die door den Aartsbisschop werd opgedragen, bedankte hij den directeur der gevangenis voor zijne zorgen en verzocht hem voor de gravin Ida zijne moeder te bewaren den rozekrans van paerid'amour, waaraan een kruisje en een Christusbeeld met de doornen kroon, welk stuk hij van de gravin gekregen had bij haar bezoek in de gevangenis te Doornik. Dit werd hem beloofd, en nu scheen hij zoo kalm en opgeruimd, dat men nooit zou hebben vermoed dat hij op het punt was van de doodstraf te ondergaan.

Er zijn er die het hebben doen voorkomen als of de graaf zeer verstokt en onverschillig was gebleven. Uit het bovenstaande en het gisteren medegedeelde zal het tegendeel genoegzaam blijken. Dat de veroordeelde met gretigheid allerlei lekkere spijzen gevraagd en met smaak genuttigd zou hebben, is mede bezijden de waarheid. Te elf ure des avonds voor zijn dood gevoelde hij eetlust, maar hij gebruikte niets dan een weinig melk en brood. Hij beoogde niets meer dan dood te zijn, om niet in slaafte te vallen. Intusschen hield hij niet op met bidden.

De vereeniging van beoefenaars der beeldende Kunsten, te Antwerpen, heeft in hare laatste bijeenkomst eene lijst van kandidaten opgemaakt voor de benoeming van de jury van plaatsing op de aanstaande tentoonstelling te Brussel. Het resultaat der stemming is dat de volgende negen heeren door de meerderheid zijn gekozen als: N. de Keijser, H. Leijns en Dijkmans, schilders te Antwerpen; Navez en Fourmois, schilders te Brussel; J. B. de Cuijper, beeldhouwer te Antwerpen; Simons, beeldhouwer te Brussel; Meunier, graveur te Brussel en Alph. Balat, architect te Brussel. De kunstvoortbrengselen moeten den 25 dezer maand ingekomen zijn; echter kan voor eenige inzenders om aannemelijke redenen in een uitsel van weinige dagen bewilligd worden; doch deze zullen dan geen deel nemen aan de benoeming der jury, noch aan het concours voor de plaatsing.

Men beweert, dat de gravin de Bocarmé, om eene reis naar het Oosten te doen, plaats heeft genomen op een der Fransche stoombooten, bestemd naar Constantinopel.

Zondag steg de hieldrenger Gend te Namur op. Hij had zoo veel gas noodig gehad, dat in verschillende groote hotels volslagen duisternis heerschte.

Het plan wordt beraamd van een pleziertogtje van Gend naar Rotterdam; de prijs per persoon is 15 of 16 francs.

STADS NIEUWS.

In de 244e Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 1e Trekking prijzen van 1000 of 10000 te beurt gevallen aan N. 3414 / 100.000, N. 3624 / 10000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 25 Julij.

GETROUWD (22 Julij): J. C. Swertz met S. A. M. Hobb. BEVALLEN (21 Julij): C. Manus, geb. Enthoven, Z. M. Ruiter, geb. Metz, Z. (22 Julij): A. M. E. Forman, geb. Humme, D.

OVERLEDEN (18 Julij): P. Bouvier, geb. Luyckx, 25 j. D. P. van Limmik, 20 j. — (19 Julij): J. J. Dalmat, 48 j. — M. J. Radia, wed. E. Doria, 79 j. — D. Jacobowicz, 60 j. — (20 Julij): M. (22 Julij): J. L. van Eindhoven.

